

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

בפני כב' השופטת הבכירה הדסה אסיף

התובעת ד"ר (לרפואה) בלה אונגר, ת.ז. 01602083-6
ע"י בא כוחה עו"ד שמעון מ.לב

נגד

הנתבעת אלונה אלמן, ת.ז. 02373237-3
ע"י באת כוחה עו"ד אירית ינקוביץ'

פסק דין

רקע וטענות הצדדים:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
1. התביעה היא בעילה של לשון הרע.
2. התובעת היא רופאה מומחית ברפואה פנימית, בעלת התמחות בגסטרואנטרולוגיה. לטענת התובעת, הנתבעת פירסמה אודותיה פירסומים בקבוצות שונות, ויש בפירסומים האלה משום לשון הרע כלפיה. לטענת התובעת, את הפירסומים עשתה הנתבעת בקבוצות שהיא חברה בהן וכחלק ממאבקה כנגד הרפואה הקונבנציונלית בכלל, וכנגד חיסונים בפרט.
3. התביעה הוגשה בגין ארבעה פירסומים, שעל פי הנטען פירסמה הנתבעת בקבוצות שונות. ואלה הפירסומים שלטענת התובעת ביצעה הנתבעת:
- א. ביום 17.1.22 פרסמה הנתבעת את הדברים הבאים:
- "תכירו את יערה זיסקינד משתלחת בי על כל פוסט של הפרופיל המזויף טל אביב. הבחורה חולה מאד. מקבלת סטרואידים לגוף... היא לא מבינה שהיא בעצמה קורבן של תעשיית הפארמה ומערכת בריאות שתשאיר אותה חולה לכל חייה ואף ידרדרו את מצבה, כי מה לעשות, סטרואידים זה רעל! והגוף לא צריך רעל, הוא צריך ניקוי רעלים. היא מסובבת בפוסטים שלה לאשתו של אונגר על כך שלא ריפאה אותה ולעולם לא תרפא אותה. הפארמה/משרד המחלות מעסיק תתי-אדם יצורים עחובי (כך במקור, ה.א.) נפש, פסיכויטיים, בורים או ממש מסכנים, כדי להתנגח במי שיוצא נגד זריקות הרעל שלהם...". (נספח 1 לתצהיר התובעת).
- ב. ביום 19.1.22 פרסמה הנתבעת פרסום נוסף, שבו הופיעו האמירות הבאות:
- "...ככה, שנים לפני הונאת הקורונה חשפתי אנשים שחיו על רעלים של הפארמה, כמו יערה זיסקינד, הגרופית של ליאור ובלה אונגר, ומגיבה סידרתית של הטרולים

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

- 1 של הפארמה, שהיא במצב בריאותי קשה מאד ומהללת את רופאיה שהביאו אותה
2 עד הלום. הזויה." (נספח 2 לתצהיר התובעת).
3
- 4 ג. בסמוך למועד פרסומו של הפרסום שהובא לעיל, פרסמה הנתבעת פרסום נוסף, שגם
5 בו התייחסה לאותה יערה זיסקינד, וכתבה:
6 "היא קורבן של הפארמה. כל עוד יש לה אמון מלא ברופאים שמדרדרים את מצבה,
7 היא תמשיך להרוס לעצמה את הבריאות בבורות כואבת." (נספח 3 לתצהיר התובעת).
8
- 9 ד. בהמשך, פרסמה הנתבעת פרסום נוסף, שבו כתבה:
10 "יערה זיסקינד הפסיקה לטנף ופנתה להתמודד עם ההרעלה שהגוף שלה סובל לאחר
11 שנים שאשתו של ליאור אונגר, חובב הזריקות, מטפלת בה בכישלון גמור, כפי שהם
12 יודעים להשאיר את החולה חולה, וניתדרדר, תלוי בהם וברעלים שלהם. אינף
13 תעשיה של חלאות אדם שמעסיקה בורים ומסכנים כמו חובבת הרעלים יפעת
14 מזרחי." (נספח 4 לתצהיר התובעת).
15
- 16 4. לטענת התובעת, בפרסומים אלה מכפישה הנתבעת את שמה משום שהיא מאשימה אותה
17 שלא רק שמעולם לא ריפאה את הגבי יערה זיסקינד ולעולם לא תרפא אותה, אלא גם
18 שהפעולות הרפואיות שמבוצעות בגבי זיסקינד מדרדרות את מצבה, ובכך שהיא, התובעת,
19 מטפלת בגבי זיסקינד בכישלון גמור.
20
- 21 5. לטענת התובעת, הפרסומים בוצעו בקבוצות רבות שבהן חברה הנתבעת ואשר חברים בהן
22 מאות אנשים. לטענת התובעת, בקבוצות הווטסאפ מפרסמת הנתבעת כל העת את דעותיה
23 ועמדותיה כנגד מערכת הרפואה בישראל, ובכלל זה כנגד רופאים וכל אדם אחר שאינו
24 מסכים לדעותיה. לטענת התובעת, הפירסומים נשוא התביעה נעשו מתוך מטרה לפגוע בה,
25 וכחלק ממערכה שמנהלת הנתבעת יחד עם אחרים נגדה וכנגד בן זוגה, ד"ר ליאור אונגר.
26 לטענת התובעת הנתבעת משתלחת בה ובבן זוגה רק משום שהם תומכים ברפואה
27 הקונבנציונלית. לטענת התובעת מדובר בפרסום פומבי שנעשה בקבוצה נרחבת בכוונת
28 מכוון, ובמטרה לפגוע בה ובמשפחתה.
29
- 30 6. לטענת התובעת, פרסומיה של הנתבעת עלולים לפגוע בה ובפרנסתה, ובנוסף גם להרתיע
31 מטופלים מלקבל טיפול רפואי, ולגרום נזק לקבלת הקצאות (גרנטיים) למחקרים רפואיים.
32 זאת, לטענתה, אף שכל פעולותיה הרפואיות עומדות בסטנדרטיים הרפואיים הגבוהים
33 ביותר ומוכרות בפרוטוקולי הטיפול הרשמיים של משרד הבריאות.
34

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

7. בכתב ההגנה ביקשה הנתבעת לדחות את התביעה על הסף, מאחר ולטענתה מדובר בתביעת השתקה. היא גם טענה שהדברים שכתבה אינם עולים לכדי לשון הרע. לטענתה, הפרסומים שעליהם מבוססת התביעה מהווים "ביקורת מותרת לגופו של עניין ולא לגופו של אדם" (סעיף 3 לכתב ההגנה) וביקורת כזו מוגנת עפ"י עיקרון חופש הביטוי. לטענתה, בפרסומים היא אמנם הביעה ביקורת קשה ונוקבת, אך מדובר בביקורת עניינית לחלוטין, שבמסגרתה הביעה את דעתה האישית על הפרקטיקה המקצועית של התובעת, אך אין בה כדי לפגוע לבזות או להשפיל את התובעת כאדם (סעיף 16 סיפא לכתב ההגנה).
8. לטענת הנתבעת, היא הזכירה בפרסומיה את התובעת אך ורק משום שהגב' זיסקינד מציינת בפרסומיה כי התובעת היא הרופאה שלה.
9. לטענת הנתבעת, עומדות לה ההגנות שבחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 (להלן – "החוק"), ובכלל זה הגנת האמת בפרסום לפי סעיף 14 בחוק והגנות שונות מכוח סעיף 15 לחוק.
10. לאחר שנשמעו הראיות הגישו הצדדים סיכומים בכתב ואלו מונחים עתה בפניי.

דין:

האם יש בדברים משום לשון הרע?

11. סעיף 1 לחוק מגדיר מהי לשון הרע:
- "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"
12. אמירה, לפיה התובעת היא שהביאה את הגב' זיסקינד למצב הבריאותי הקשה שהיא נמצאת בו, וודאי שיש בה משום לשון הרע כלפי התובעת. לכן, כאשר הנתבעת כותבת, בפרסומה מיום 19.1.22, שהתובעת היא שהביאה את הגב' זיסקינד "עד הלום", הרי שזוהי לשון הרע.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

1 13. כך גם האמירה, לפיה הרופאים של הגב' זיסקינד, שהנתבעת נוקבת בשמה ובתאורה של
2 התובעת כאחת מהם, "מדדדרים את מצבה" של הגב' זיסקינד כפי שכתבה הנתבעת
3 בפרסום השלישי.

4
5 14. גם האמירה לפיה התובעת, שהיא "אשתו של ליאור אונגר", מטפלת בגב' זיסקינד
6 "בכישלון גמור", כפי שכתבה הנתבעת בפרסום הרביעי, יש בה משום לשון הרע מובהקת.

האם נעשה פירסום?

7
8
9 15. בכתב ההגנה לא מכחישה הנתבעת שהדברים פורסמו, וגם לא את העובדה שהיא זו
10 שפרסמה אותם. בסיכומיה היא טוענת אמנם שהפירסומים שהביאה התובעת בתביעתה
11 אינם צילום מסך, אלא שמדובר ב"פאזל" שהורכב ממספר ראיות (למשל בסעיף 70 (א)
12 לסיכומי הנתבעת) ואולם אני דוחה טענות אלה של הנתבעת. לא רק שמדובר בטענות שעלו
13 לראשונה בסיכומי הנתבעת, אלא שמדובר בטענות סתמיות שאין להן שום פירוט. לבד
14 מטענה סתמית בעניין זה הנתבעת לא הציגה כל ראיה לתמוך בה.

15
16 16. מעבר לכך, הנתבעת לא הכחישה בתצהירה את הפירסומים. להיפך. לא רק שהיא הודתה
17 בהם, היא אף טענה כי הייתה לה חובה מוסרית לפרסמם.

האם עומדות לנתבעת ההגנות מכוח החוק?

18
19
20 17. הנתבעת טענה להגנה מכוח סעיף 14 לחוק. סעיף 14 לחוק קובע:
21 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם
22 היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא
23 הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

24
25 18. הפסיקה קבעה, כי הנטל להוכיח הגנה זו מוטל על הנתבעת:
26 "בדין הישראלי, נטל ההוכחה הוא הפוך. כאשר הוכח פרסומה של לשון הרע –
27 עובר הנטל לנתבע להוכיח את אמיתות הפרסום." (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר
28 אילנה דיין – אורבך, פד"י סה(3) 369 (2012), פסקה 90 לפסק הדין).

29
30 19. לא עלה בידי התובעת להרים את הנטל הזה.

31
32 20. הנתבעת לא זימנה את הגב' זיסקינד להעיד, אף שמעדותה ניתן היה, אולי, להיווכח אם
33 אכן מצבה התדרדר בשל הטיפול שקיבלה מהתובעת.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

- 1 21. העדים שהנתבעת הביאה, גב' ענת ארגמן וד"ר גיל יוסף שחר וכן מר אייל שלו, אינם
2 מסייעים לנתבעת להוכיח כי האמור בפרסומים הינו אמת.
3
4 22. עדותה של הגב' ארגמן הייתה כללית וסתמית. הרושם שנותר מעדותה הוא שהיא ניסתה
5 לנצל את הבמה שניתנה לה לא לצורך ההליך, כי אם לצורך קידום אמירות בדבר האגינדה
6 הכללית שהיא מאמינה בה. לגופה של המחלוקת נשוא התביעה לא הייתה כל תועלת בעדה
7 זו. העדה הודתה שהיא כלל אינה מכירה את התובעת או את פועלה הרפואי (עמ' 35 שורות
8 17-20). היא גם הודתה שהיא אינה רופאה, אין לה כל הסמכה רלוונטית בתחום הרפואה
9 והיא אינה מכירה את הפרוטוקולים שלפיהם פעלה התובעת (עמ' 35 שורה 11).
10
11 23. למעלה מן הצורך אציין גם, כי לעדותה של הגב' ארגמן ממילא היה מקום להתייחס
12 בזהירות, והמשקל שניתן לתת לה היה מוגבל ממילא, וזאת לנוכח העובדה שהיא והנתבעת
13 קשורות בקשרים עסקיים (סעיף 43 לתצהיר הנתבעת).
14
15 24. אשר לעדותו של ד"ר גיל יוסף שחר – אמנם העד הזה הוא רופא, אך הוא אינו רופא מומחה,
16 וכל שכן אינו בעל מומחיות בתחומי המומחיות של התובעת. בנוסף, במהלך עדותו התברר
17 כי ספק אם ניתן לתת משקל משמעותי להיותו רופא, מאחר שהוא נחקר במשרד הבריאות
18 ואף הומלץ לפתוח נגדו בהליכים משמעותיים (עמ' 32 שורות 12). אם לא די בכך, התברר
19 שגם בעדותו אין שום תועלת לשם בירור המחלוקת נשוא התביעה שבפני, שכן הוא הודה
20 שאין לו כל ידיעה אודות מצבה הרפואי של הגב' זיסקינד (עמ' 30 שורות 2-3), והוא אינו
21 יודע דבר אודות הטיפול שהיא מקבלת, מאילו מחלות היא סובלת ומי מעניק לה את
22 הטיפולים השונים. די בכך כדי להביא למסקנה שגם עדותו אינה יכולה לסייע לנתבעת
23 להוכיח כי הדברים שפרסמה היו אמת.
24
25 25. אם לא די בכך, עדותו גם הייתה מתפתלת, מתחכמת ומתחמקת, והרושם שנותר ממנה
26 הוא שכל מטרתה הייתה להראות שגם העד הזה מחזיק, ביחס לרפואה הקונבנציונאלית,
27 בדעות דומות לאלה של הנתבעת.
28
29 26. אשר לעד מר גל שלו – גם עדותו כלל אינה מסייעת לנתבעת, שכן גם הוא הודה שהוא אינו
30 מכיר את התובעת (עמ' 1 שורה 37-36) או את פעילותה (עמ' 2 שורות 6-1).
31
32 27. אם לא די בכך, מעדותו גם התברר כי הסיבה האמיתית לכך שהתייצב לצידה של הנתבעת
33 בהליך שבפני הוא משום שסבר שבדרך זו יוכל לנקום בנן זוגה של התובעת, ד"ר ליאור
34 אונגר, שהגיש תביעה כנגדו.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

- 1
2 28. יוצא, שלא עלה בידי הנתבעת להראות כי הדברים שפירסמה אודות התובעת הם אמת,
3 ולכן לא עומדת לה ההגנה שבסעיף 14 לחוק.
4
5 29. הנתבעת טענה גם להגנות מכוח סעיף 15 לחוק, אלא שגם אלה אינן עומדות לה.
6
7 30. לטענת הנתבעת עומדת לה ההגנה שבסעיף 15 (5) לחוק, מאחר שפירסום לא היה אלא
8 הבעת דעה על התנהגותה של התובעת, שבחרה להוביל למלחמת חורמה בכל מי שמעז
9 להטיל ספק ברפואת המרשמים הקונבנציונאליים (סעיף 138 לסיכומי הנתבעת). לכן,
10 לטענת הנתבעת, היא פעלה "בתחושת שליחות שבבסיסה החובה להציל חיים מידי של
11 משרד הבריאות ומידי המתודות אותן הוא כופה שתכליתן לעיתים כאמור – הגדלת שורת
12 הרווח ולא תמיד שיפור הבריאות" (סעיף 140 לסיכומי הנתבעת).
13
14 31. הנתבעת לא פירטה בסיכומיה, מכוח איזה מסעיפי המשנה של סעיף 15(5) עומדת לה, ולו
15 לטענתה, הגנה. בפועל, מקריאת טיעוני הנתבעת נראה שהיא, ולא התובעת, זו שמנהלת
16 מלחמת חורמה ואינה מהססת, תוך כדי כך, להשתלח בכל מי שלטענתה חושב אחרת.
17
18 32. לנוכח השתלחותה של הנתבעת כפי שהיא באה לידי ביטוי בפירסומים נשוא התביעה, וגם
19 בסיכומיה, גם לא שוכנעתי שמדובר בפרסום בתום לב.
20
21 33. אם לא די בכך, גם לא מצאתי שמדובר בכלל בהבעת דעה. מדובר בפירסומים המתיימרים
22 לתאר עובדות. הנתבעת טוענת בפירסומיה שהתובעת מדרדרת את מצבה הרפואי של הגב'
23 זיסקינד, ומטפלת בה בכישלון גמור. זו לא הבעת דעה.
24
25 34. הנתבעת טענה שיש לה חובה חוקית מוסרית או חברתית לבצע את הפרסום. לטענתה,
26 חובה זו חלה עליה בהיותה "פעילה חברתית". לכן, לטענתה, עומדת לה ההגנה שבסעיף
27 (2)15 לחוק (סעי' 126 לסיכומי הנתבעת).
28
29 35. הנתבעת הגדירה את עצמה כפעילה חברתית אשר עוסקת ב-4 השנים האחרונות וגם לפני
30 כן, בניגודי עניינים של תעשיית הפארמה. יחד עם זאת, משנשאלה אם היא מכירה את
31 התובעת השיבה הנתבעת בשלילה. כמו כן הנתבעת הודתה שהיא אינה מכירה את הטיפול
32 שהתובעת מעניקה למטופליה ורק למדה עליו מפרסומים של אחת ממטופלות התובעת
33 (הגב' זיסקינד), שפירטה את מה שהיא עוברת במהלך הטיפולים ועל תחושותיה בין

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

- 1 הטיפולים ובכלל. כמו כן, הנתבעת הודתה שהיא אינה מכירה את הפרוטוקולים של משרד
2 הבריאות לטיפול במחלות מעי שהתובעת הצהירה שהיא עובדת על פיהם (שם, ש' 23-9).
- 3
4 36. משאין לנתבעת מידע מבוסס אודות הדברים שפירסמה, לא ניתן לקבל את טענתה כאילו
5 הייתה לה חובה לפרסום. זאת, אף מבלי שאדרש להכריע בשאלה אם ל"פעילה חברתית"
6 עומדת הגנה מכוח החוק, או אפילו בשאלה אם הנתבעת היא "פעילה חברתית" כפי שהיא
7 טוענת.
- 8
9 37. הנתבעת טוענת שהיא עשתה את הפרסום בתום לב, לשם הגנה על עניין אישי כשר ולפיכך
10 חלה עליה ההגנה שבסעיף 15(3) לחוק. בעניין זה טוענת הנתבעת שהפרסום כוון רק לציבור
11 מסוים שממילא מחזיקות בדעות כפי שפורסמו, והתובעת לא הוכיחה שהפרסום הגיע
12 לקהל אחר (סעיפים 129-131 לסיכומי הנתבעת).
- 13
14 38. אני דוחה טענה זו מכל וכל. אף אם יש ממש בטענה כאילו הפרסום כוון לציבור שכולו
15 שותף לעמדותיה של הנתבעת, הדבר אינו מעלה אוינו מוריד לעניין השאלה אם הפרסום
16 כולל דברים שהם לשון הרע, והדבר גם אינו מלמד על כך שהפרסום מגן על עניין אישי כשר,
17 כפי שמנסה לטעון הנתבעת.
- 18
19 39. הנתבעת טענה בסיכומיה גם שעומדת לה ההגנה שבסעיף 5 (10) לחוק. לטענתה, הפרסום
20 לא היה אלא בתגובה ללשון הרע שפורסמה כלפיה. בעניין זה טוענת הנתבעת כי הן
21 התובעת, הן בעלה של התובעת, והן הגב' יערה זיסקינד, עוסקים בהכפשתה ובהכפשת
22 והציבור שהיא משתייכת אליו, ומעשיהם אלה הם גורם המעורר תגובה.
- 23
24 40. לטענת הנתבעת הפרסומים שלה הם בגדר "תגובה הגונה, מיידתית, סבירה ומתבקשת
25 העומדת בכל התנאים הקבועים בדין למתקפה בוטה ומכוערת של נציגי הרפואה
26 הממסדית, מנהגי מסע הצלב נגד "הקונספינטורים" (סעיף 144 לסיכומי הנתבעת).
- 27
28 41. דומה שדי בדברים אלה של הנתבעת על מנת להבין מדוע אין בדברים שפירסמה משום
29 תגובה ללשון הרע שכביכול פורסמה כלפיה, ולא בכדי הנתבעת לא הראתה, לא בסיכומיה,
30 לא בתצהירה וגם לא בכל ראייה אחרת, כי הפרסומים שעשתה לא נעשו אלא כדי לגנות או
31 להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן. במילים אחרות, מלבד אמירות כלליות כגון אלה
32 שהובאו לעיל, לא הצביעה הנתבעת על שום פרסום שעשתה התובעת, ואשר אותו באו
33 הפרסומים שלה לגנות או להכחיש.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

- 1 42. זה אולי המקום להזכיר שלאורך כל תצהירה וסיכומיה כורכת הנתבעת את התובעת, ואת
2 בן זוגה של התובעת ד"ר ליאור אונגר, בכריכה אחת כאילו מדובר ביחידה אחת בלתי ניתנת
3 להפרדה, והיא זוקפת לחובת התובעת מעשים ואמירות של בן זוגה.
4
- 5 43. יש לדחות טענות אלה של הנתבעת מכל וכל. דומה שאין צורך לומר את המובן מאליו, והוא
6 שאם יש לנתבעת טענות כאלה ואחרות כלפי בן זוגה של התובעת, ואף אם יש בטענות אלה
7 ממש, ואינני קובעת כך, הרי שאין אינן מצדיקות את הדברים שכתבה הנתבעת ביחס
8 לתובעת.
9
- 10 44. אם לא די בכל הדברים שפורטו לעיל, אבהיר כי מקריאת תצהירה של הנתבעת, תצהירי
11 העדים מטעם הנתבעת וסיכומי הנתבעת, ברור שהגנת תום הלב אינה יכולה לעמוד
12 לנתבעת, ולכן אין היא יכולה לחסות בצל ההגנות של סעיף 15 לחוק. מקריאת תצהירה של
13 הנתבעת, מפירסומיה ומסיכומיה ברור שהפירסומים נשוא התביעה לא רק שלא נעשו
14 בתום לב, אלא שהם נעשו במכוון על מנת לפגוע בתובעת, ועל מנת לפגוע בבן זוגה של
15 התובעת.
16
- 17 45. זאת, משום שלצורך פריסת משנתה של הנתבעת והתנגדותה לרפואה הקונבנציונלית לא
18 היה שום צורך להזכיר את שמה של התובעת או את שמו של בן הזוג של התובעת. גם לא
19 היה כל צורך לכלול באותם פרסומים אמירות שעולה מהן כאילו הטיפול שנתנת התובעת
20 לגבי זיסקינד הוא שמדרדר את מצבה של זו והוא שהביא אותה למצבה דהיום.
21
- 22 46. לאור כל האמור, אני קובעת כי בפרסומיה יש משום לשון הרע כלפי התובעת, וכי לא
23 עומדות לנתבעת הגנות מכוח החוק.
24
- 25 **הפיצוי:**
- 26 47. התובעת דרשה פיצוי בסכום של 100,000 ₪ בגין כל 4 הפרסומים יחד.
27
- 28 48. בקביעת סכום הפיצוי אני לוקחת בחשבון את העובדה שאמנם מדובר ב 4 פירסומים, אולם
29 לא מדובר בפירסומים נפרדים לגמרי, אלא במסכת אחת. בהתחשב בכך, בכך שכפי
30 שקבעתי, הפירסומים נעשו באופן מכוון על מנת לפגוע בתובעת, ובהתחשב בתפוצה של
31 אותם פרסומים, אני מעמידה את הפיצוי המגיע לתובעת על סך של 80,000 ₪. על הנתבעת
32 לשלם סכום זה לתובעת, בצירוף הפרשי הצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה ועד התשלום
33 בפועל.
34

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 19157-09-22 אונגר נ' אלמן

1 49. בנוסף, תישא הנתבעת בהוצאות התובעת בגין התביעה (אגרות ומסירות), ועל כל אלה
2 בשכ"ט עו"ד לתובעת, בסכום של 15,000 ₪.

3

4

המזכירות תעביר לצדדים עותק מפסק הדין.

5

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ד, 10 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

6

7

8

הדסה אסיף, שופטת בכירה

9

